

איך תינצל סולל-בונה?

מצבה הקשה של חברת העובדים מאפיל על ועידת ההסתדרות שתפתח בקרוב, אבל מי שעושה הכייהרבה חושך בעיניים לישׂראל קיסר זוהי חברת סולל-בונה. חובות החברה הקבלנית הגדולה מגיעים למאות אלפי דולרים, רובם לבנק הפועלים. לא רק שׂראל רוטמן, המנכ״ל, אינו ישן בלילות, כמוהו גם המזכ״ל וגם מזכיר חברת העובדים דני רוזוליו.

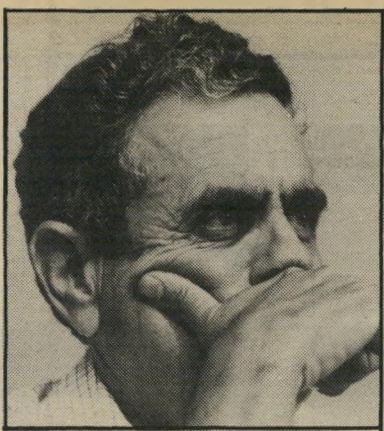
תוכנית ההחייב של חברת העובדים להצלת סולל-בונה מורכבת מאלמנטים רבים, שאינם בכוח קשורים זה בזה.

- מדברים ברצינות רבה על איחוד חטיבת הבניה של חברת העובדים — סולל בונה, יובל גד ושיכון עובדים. סולל-בונה תביא את הפועלים והציון המכני הכבד, יובל-גד את שיטות המכירה האגרסיביות ושיכון עובדים את רובותי הקרקע הגדולות והיקרות שלה — חלקן פרי רכישה ביוזמתו של אברהם עופר המנוח. אך זהו תהליך ממושך, הדרוש הרבה כסף.
- סולל בונה אמורה לקבל את פרויקט בניית נמלי-הפחם באשדוד. זוהי עסקה שתכניס לזוכה במכרז 135 מיליון דולר. שרי-העבודה מתעקשים על בניית המסוף באשדוד, אם כי השווי יצא לרוביץ טען, שעדיף היה לבנות אותו באילת, בהשקעה קטנה יותר, כי הפחם מגיע

מאוסטרליה ומדרום-אפריקה, ולהובילו ברכבת דרך הערבה. מכיוון שסולל-בונה אינה יודעת להניח פסירכת, יש לחץ להקמת הנמל באשדוד. ויש יותר מסברה שהפרוייקט השמן יפול בידי החברה ההסתדרותית. הסיבה בזמנו, כשהודיעה רשות-הנמלים שהיא תרצה למסור את העבודה ליד קבלן זר, התקשרה סולל בונה עם חברת-הבנת שלה בארצות-הברית, חברת ריינולדס, וביחד עם גורמים מדרום-אפריקה ואיטליה הם יגישו למיכרז.

התיכנון הראשוני של הנמל באשדוד הוא פרי עבודת סולל-בונה ושותפיו מחו״ל. מה יותר טיבעי שהם יקבלו על עצמם להמשיך אותו?

- סולל-בונה מקווה לקבל פרויקט בניה גדול בדרום הארץ. מתחרה בה כור מתכת נראה שהנהלת כור תתבקש, עליידי קיסר ורוזוליו, לצאת מהמיכרז הדרומי. הפרוייקט הוא בהיקף של 100 מיליון דולר.
- נחודש מרס הקרוב, שבו ימלאו שלוש שנים להסכם בין סולל בונה ודרוקר זכריה. צפוי פירוק חברתו של הקבלן החיפאי, העושה חיל בארצות-הברית. נכסיה יימכרו ומאות עובדי דיה עלולים למצוא את עצמם ללא מקום-עבודה וללא שום תמיכה מוסרית של קולגים למיקצוע מסולל-בונה.
- השאלה הקרדינלית היא מי יעמוד בראש

מזכיר רוזוליו תפקיד חדש

החברה אחרי רוטמן, כשזה יפרוש מתי שיפרוש? חברת העובדים מגחכים למישמע הרעיון שיהיה זה רוזי רוטמן, איש צבא בכיר שמוצאו הערתי זהה לזה של המזכ״ל. פרט זה פורסם לראשונה במדור זה לפני חודשיים.

מרובר על אפשרות שיהיה זה נתן פרנקל — מנהל סולל בונה — ישראל. אך כנראה שאם הבחירה תיפול עליו יפרוש רפי צייזל — החשב שגם הוא טוען לכתר.

רעיון חדש שמופץ באחרונה הוא שרוזוליו יתבקש עליידי קיסר לצאת למסע הצלה למען סולל-בונה ולקחת את תפקיד הניהול לתקופת חירום לידו ולנהלו במשולש לצד פרנקל וצייזל. לא סביר שרוזוליו יענה לפנייה.

אומרים בעגבניות

כמה מתוככיירות עשו הרבה כסף כחודש האחרון בזכות העגבניה. אבל לא רק המתוככים האלמונים. למשל, מיפעל גדול בצפון, המייצר רסקי-עגבניות, העביר ברגע האחרון לשוקים עגבניות תעשייתיות, שנמכרו לו בעשירית ממחיר עגבניה לאכילה.

הרשתות הגדולות סבלו בשבועיים האחרונים ממחסור כרוני בעגבניות מון תמר, שמחירן המירבי לצרכן הוא 800 שקל. לרשתות יש כסף, ולכן הן שכרו שרותי-הקירה כדי לאתר את העגבניות הזולות האבודות. האבידה נתגלתה בהיפרכים של תנובה — הספק הבלעדי של עגבניות לשוק — במחיר של 1200 שקל לקילוגרם.

לתנובה יש זיקה לחברת-העובדים. מזכ״ל ההסתדרות ישראל קיסר חייב לבקש ולקבל הסכר מיצחק לנדסמן המנכ״ל מה קרה באמת עם העגבניות הזולות, שנעלמו מהדוכנים בדיוק ברגע שהקונים נזקקו להן.

קוו ואדיס, אלכס אלון?

מדורי המינויים בעמודים הכלכליים מלאים בשמות חדשים וישנים, של מנהלים העוברים ממקום למקום וממשרה למישרה. שם אחד

מנכ״ל אלון מחברה לחברה

שהוזכר באחרונה, במינוי חדש, שווה איזכור נוסף. המובר באלכס אלון, היום מינוי חדש ביצרה. ההיסטוריה שלו ארוכה ורצופה בפרקים מרתקים. שנים עבר לצידו של עמוס בך

המיסערה הכשרה של בנו לויבל

בנו לויבל, ספקולט-בורסה ותיק הוישב כרגע בציריך, מחזיק בידיו 12 אחוז ממניות חברת דנות. שהתפרקה השבוע.

לויבל, באמצעות ילדיו בארץ, ביקש למנוע את הפירוק בכל מחיר, והיו לו תוכניות רבות לשיקום החברה. אך תוכניות על הנייר לא מספיקות. צריך היה לפרסם אותם. ואכן, באחרונה הוא הציף את הכתבים הכלכליים בשיחות טלפון משווייץ, על חשבוננו, ודיווח בהרחבה מה הוא רוצה מדנות. אבל לויבל חש ששיחת-טלפון ממרחק זה רב לא תורמת מיד להבנת החומר. לכן, הוא ביקש

ספקולנט לויבל טיסה + אחוזים

מארבעה כתבים כלכליים עלות אליו לציריך, על חשבוננו, לאכול עימו ארוחת-צהריים במיסערה כשרה ולשמוע מקרוב מה יש לו לומר. לויבל נתן להבין, שאם בעזרתם יימנע הפירוק, הם יזכו באחוזים מהרווחים.

שניים פסלו מייד אפשרות שכזו. אחד התנגד ואחד החליט לנצל את הנסיעה לשווייץ כדי להביא ככניול, חומר נוסף משם. הוא בוודאי יודקק להמלצתו של לויבל לאכול במיסערה כשרה. השאלה היא אם הדיווחים שלו משם היו יכולים להיות כשרים?

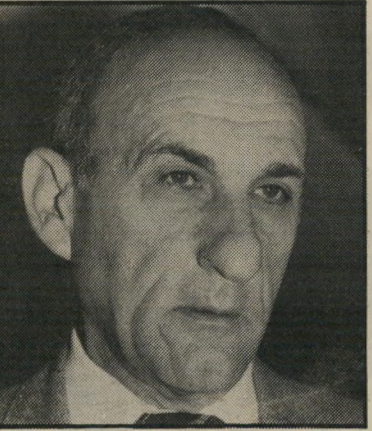
דולר תרדוף גם אקירוב?

עצה ששווה זהב היישר מפיו של יועץ השקעות ותיק ומוכר, המדעף כמובן שלא להשאיר עיקבות. לא בורסה, לא תפ״ס ופק״ם, לא רכיבות ג׳מבו ולא שום תוכנית בנקאית מפתה אחרת, כמו לקשישים שנפלו בפח ונותרו כשי בדיהם מניות ההסדר הבנקאיות. רק דולר. היום הוא זול במיוחד, וכך הוא יהיה קרוב לוודאי בשבועות הקרובים. אחרי-כך הכל פתוח. אומנם, הממשלה נתנה כמעין התחייבות ג׳נטלמנית ששערי-הדולר לא יעלה, כל עוד לא ישתנה מרכיב השכר במשק, אבל הרי קצת מוגזם לסמוך על הבטחות מסוג זה, כשהממשלה עוד עלולה להתפרק, מסיבות אחרות, בעוד זמן קצר.

שמועות עקשניות שאין להן אישור אומרות, שעור ישראלי רוצה להעתיק את מרכז עסקיו ללונדון. הפעם המרובר בקבלן ואי-שהעסקים אלסרד אקירוב. הוא יצטרף שם, אם אכן יבצע את הצעד הזה, לחברה גדולה של ישראלים, המעדיפים לעבוד בקבלנות-בניין מעבר לים. בניתיים לא הושלמה עדיין בנייתו של בית אל רוב — בניין מישרדים סמוך לכל בו שלום, שאותו בונה אקירוב. מעניין איך משלימים מישרד רואי-החשבון סופר דוויקין ועורך הדין רם כספי, שהוא גם פרקליטו של אקירוב, עם עובדה זו? הם כבר היו אמורים להיכנס למישרדיהם החדשים בבניין זה לפני כמה חודשים טובים.

כל מריבות מוניה שפירא

מידע חדש על הסיבות לסיכסוך המתמשך בי אי-שהעסקים מוניה שפירא ושני שותפיו בקאנטרי קלאב רמת השרון — עוזי סגיר סקי ונורי דרוויש: הציע שפירא לשני שותפיו

בעלי-מניות שפירא ריב על ״מגור״

השחברה המפעילה את מרכז-הספורט תקנה ממנו חבילת מניות מגור, שהוא מחזיק בידיו כבר יותר משלוש שנים. על-פי המידע, פנה שפירא כמו פעמים לעורך רונן ממגור והציע לו לרכוש או החבילה. כשזה סרב, פנה שפירא לשותפיו רחייים את הסחורה המוצעת גרמה לסיכסוך בי שפירא לשניים.

שפירא מכחיש בתוקף את הסיפור. לדבריו הוא מרוצה מחבילת מניות מגור ואינו מתכוון לוותר עליה. אם כן, מהן הסיבות לסכסוך? על-פי גירסתו, הוא ביקש להתרחב, בניגוד לדעת שותפיו. הוא רצה לרכוש את מלון גרנז רומנו בטבריה מידי מישפחת רומנו — קבלן בניין ומלונאים — ושותפיו התנגדו.

פליטת-פה

מערכת היחסים בין בנימין גיבלי, מנכ״ל כור, מזון ורחל שיליה, דוברת כור, אינו מצטיינת באהבה יתרה. גיבלי רומז בהודעותיו שונות ששיליה נותנת יד להשמצתו בכללי התיקשורת. אחרי כל תקופת מתח באה הפוגה אך לא להרבה זמן. בשבוע שעבר, כאשר גיבלי שהה בתערוכה מיקצועית בגרמניה עם תעשיינים ופקידים רבים מענפי-המוון, הפליטה הדוברת פנינה חדשה והסתככה פעמיים.

באחד החינמונים הוזכר שגיבלי — העומד להתמנות כיו״ר מועצת-המנהלים של חברת החשמל — ישאר כנראה גם בכור. הדוברת ענתה, לכתב שפנה אליה, כי לדעתה גיבלי יוכיח לכהן בריזמנית בשתי המישרות, משום שהתפקיד בתברת-החשמל הוא ייצוגי בלבד. אגב, היו״ד הנוכחי, עמוס פרושן, העיר באותה הזדמנות שלא מדובר בתפקיד ייצוגי אלא במישרה מלאה שיליה רצתה להיטיב עם גיבלי, אך למעשה הודתה שהתפקיד שלו מייחל הבנימין הינו ריק מתוכן.

אבל לא זה העיקר: סוד גלוי הוא שבעל הבית בכור ישעיהו (״שיקה״) גביש, מצפה בקור צריחו לחילופים בכור מזון. והליכתו של גיבלי לחברת-החשמל היתה יכולה לשמש מנון מצויין לחילופים. באה הדוברת וטרפה את קולפיים.

גוריון גם במישרה וגם באתא. ערב המפולח הוא יצא משם בזמן, והכריז קבל עם ועדה במיס עדת אולימפיה שהוא עובר לפפקו. חברת טכי סטיל אופנתית, ושהוא יקדם מאוד את החברה. לא לדאוג, הוא עזב את פפקו עוד לפני שיהודה פלקוביץ, הבעלים של החברה, הודיע רישמית בימים אלה שפפקו מתה. אלון פנה לפירסום אדמון. הוא בילה עם הבוס החדש שלו כמה וכמה פעמים בארוחת-צהריים במיסערה טריאנה, אבל הארוחות בנוסח הבלקן לא הועילו הרבה למערכת-היחסים בין השניים והבו נפרדו בריב, אם כי אדמון טוען שהפרידה היתה ברוח טובה. רבים הוא פייסומאי ותיק של יצרה, שבעליו מישפחת מטלמן, היא מקורבת לחרות. אלון, בתוקף תפקידו החדש, אחראי גם לפירסום. איך הוא יסתדר עתה עם אדמון, או שאולי גם זו תחנת-ביניים?

בניציון ציטרין